

SAOŠTENJE ZA JAVNOST

Savet za borbu protiv korupcije je prošle godine, na osnovu velikog broja pritužbi građana, analizirao slučajeve nadziđivanja stambenih zgrada u Beogradu, gde posebno izdvajamo javnosti već veoma dobro poznat slučaj pokušaj a nadziđivanja oko 30 000 m² u Beogradskom naselju "Konjarnik".

Danas, 23. aprila 2004. godine, predstavnici opštine Zvezdara su po 18. put za godinu dana uz asistenciju policije, pokušali da sprovedu jedno od rešenja nadziđivanja.

U analizi koju smo dostavili Vladi Republike Srbije u prethodnom sazivu, navodimo da se očigledno radi o pojavi korupcije u radu organa uprave i sudova. Zbog toga smo analizu dostavili Državnom tužiocu radi pokretanja krivičnih postupaka i Ministarstvu građevina radi pokretanja postupka nadzora nad radom organa uprave.

Građevinske dozvole za nadziđivanje zgrada se izdaju na osnovu imovinskih rešenja o pravu na nadziđivanje koja su doneta 1994. godine primenom Zakona o nadziđivanju zgrada i pretvaranju zajedničkih prostorija u stanove iz 1984. godine, koji je tada upravo prestao da važi, jer su prestali uslovi za njegovu primenu.

U Zakonu o prestanku važenja Zakona propisano je da će se postupci nadziđivanja u kojima je doneto prvostepeno rešenje nastaviti po zakonu koji prestaje da važi. Ova završna odredba Zakona je već godinama izvor korupcije u izgradnji objekata, pa smo u analizi koju smo dostavili Vladi predložili da ona bude brisana, a u posebnim postupcima otklonjene nezakonitosti i stvoreni uslovi za zaštitu i mirno uživanje privatne svojine.

Ukazujemo i na sledeću činjenicu. Primenom te odredbe Zakona sva rešenja o pravu na nadziđivanje su morala biti stavljena van snage, a ne postati pravosnažna i dovesti, nakon deset godina, do izdavanja građevinskih dozvola. Zakon koji je prestao da važi i na koji se pozivaju i organi uprave i sudovi je propisivao da se nadziđivanje može odobriti na stambenim zgradama u društvenoj svojini, da investitori mogu biti samo stambene zadruge koje su to pravo stekle i ime i za račun konkretnih, u rešenju navedenih zadrugara.

Svi ovi uslovi za primenu zakona odavno ne postoje, stambene zgrade su odavno u privatnoj svojini vlasnika stanova i za nadziđivanje ovih zgrada je još 1995. g. donet Zakon o održavanju stambenih zgrada.

Prošle godine izdate građevinske dozvole koje je analizirao Savet ne uvažavaju ni jednu od ovih činjenica, pa su neke dozvole izdata stambenim zadrugama koje su brisane iz sudskog registra pre nekoliko godina, a sudovi su presuđivali da postoji pravni kontinuitet između tih izbrisanih zadruga i kasnije nastalih preduzeća, što Zakon o zadrugama ne dozvoljava.

Analiza koju je dostavio Savet Vladi, Ministarstvu i Državnom tužiocu je potpuno ignorisana i jedini efekat je pokretanje krivičnog postupka protiv članova Saveta zbog iznošenja ovih podataka za koje se smatra da uznemiravaju javnost. Izvršenje ovih rešenja danas je nemoguće i nedopušteno, jer su se konkretni uslovi potpuno promenili, promenila se stvarnost društvene svojine nad stanovima građana. Oni su odavno postali vlasnici stanova u kojima žive a time i ZAJEDNIČKI VLASNICI ZAJEDNIČKIH DELOVA ZGRADE. Izgleda da se nisu promenili činovnici koji i dalje smatraju da mogu dodeljivati, prodavati tuđu privatnu svojinu i koji su očigledno zaštićeni u sistemu vlasti gde korupcija nije krivično delo jer se NAVODNO ne može dokazati ALI JE KAŽNJIVO O NJOJ GOVORITI JER TO UNEMIRAVA JAVNOST. Nasilno oduzimanje svojine, ulaženje u tuđ posed na osnovu rešenja i presuda koje su verovatno donete uz pomoć korupcije tu javnost ne ugrožava.

STVARNOST SE OČIGLEDNO PROMENILA, TREBA PROMENITI I KORUMPIRANE ČINOVNIKE I SUDIJE DA BI GRAĐANI MOGLI DA ŽIVE U TOJ PROMENJENOJ REALNOSTI

Savet za borbu protiv korupcije

Beograd, 23. april 2004. godine